

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok

— reklamációk és —

előfizetési pénzek küldendők

— **Maros-Vásárhely,** —

Szentgyörgy utca 9. szám.

— ev. ref. lelkészi lakás. —

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Értekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Jézus szenvedése.

(P.) E napokban, a melyeket a keresztyén világ általánosan böjti időszaknak nevez, a kegyelet és részvét érzésével száll vissza emlékezetünk azon küzdelmekre, lelki és testi megpróbáltatásokra, melyeken keresztül vezetett Idvezitőnk megdicsőülésének útja.

Krisztus szenvedésének története a legmegrázóbb tragédia, melyet a világtörténet ismer. Az emberi léleknek legmélyebb ellentétei, a legfelségesebb érzések, melyek az emberi lelket az egekig emelik s a legaljasabb szenvedélyek, melyek lerántják a föld sarába: itt mind megtalálhatók s a legtalálóbb képekben vannak szemünk elé állítva. Egyik oldalon az a mélységes sötétség, mely Idvezitőnket utolsó óráiban körülvette; az embereknek az a vadsága és hálátlansága, mely megátkozta azt a ki nekik boldogságot ígér és kitaszítja az élők közül azt, a ki üdvösséget hozott számukra; a másik oldalon pedig az a lelki nagyság, az igazságnak az a bátor hirdetése, az önfeláldozó szeretetnek az a kétsége: bizonyára ez a szomorú valónak és az isteni fenségnek oly megható képe, mely érintetlenül nem hagy egy érző emberi szívet sem, hanem a midőn megrázza és megalázza akkor egyszersmint felemeli és meg is vigasztalja. És különösen akkor, midőn nemcsak az emlékezet-

ben gondolunk rá, hanem a valóságban is éreztük a fájdalmat: ugyan kire ne hatna erősítőleg és vigasztalólag a szenvedő Jézus alakja, a mint gyötrődik lelki kinjaival és küzd az ellenséges világgal mindaddig, a míg az isteni kegyelem lecsendesíti lelkének háborgó viharát s ajkaira adja az Isten akaratán való megnyugvásnak szavát: „Atyám, ne úgy legyen, a mint én akarom, hanem a mint te akarsz“.

Az előttünk, husvéti ünnepeinkig terjedő böjti időszak minden napja emlékeztessen minket Ő reá, aki az isteni gondviselésnek kifürkészhetlen bölcsessége folytán bűnné lett értünk, — jól lehet ő bűnt nem ismert, — hogy mi az ő szenvedései által legyünk Istennek megváltottai.

Kétségen kívül minden földi életnek megvan a maga szenvedésteljes Gotgothája. Tudjuk, hogy mily sok elrejtett sebe van a léleknek! Mennyi szivettépő fájdalom; mennyi nélkülözés, betegség; mennyi félreértés és üldöztetés; mennyi meghiusult remény és hűtlen szeretet emészt életünket! És mi, por szülöttjei hogyan viselhetjük el mindezeket. Nézzünk arra, aki türesre megtanított. Az ő megdicsőült küzdelme a Getsemáné-kertben, a törvényszék előtt és a kereszten; az ő méltóságteljes hallgatása és bátor vallástétele; az ő elhagyatottsága és kigunyoltatása; az ő tűrő és megbocsátó szeretete; az

ő lelki ébersége a szenvedések között s hitteljes megnyugvása az Isten akaratán: szolgáljanak nekünk követésre méltó példa gyanánt az élet szenvedéseinek és megpróbáltatásainak elviselésére, hogy mi is vele együtt megnyugodva mondhassuk el: „Atyám kezeidbe ajánlom lelkemet!“

Mit is mondanának?!...

Mennyi álmatlan éjszakát szerez ez a gondolat valamennyiünknek; szegényeknek, gazdagoknak; magas rangúknak, közrendűeknek egyaránt. — Ott van a szegény falusi ember. Isten kicsiny gyerekekkel áldotta meg. És az ilyen ártatlan porontyval boldogság költözik még a düledező konyhába is. Örvendeznek a szülők, már mondogatják is, hogy ennek meg ennek fogják keresztelni. Keresztelni!? Mintha egyszerre sőtét felhő suhant volna át a boldog atya sugárzó arcán. És tényleg. Eszébe jutott, hogy keresztelőt kell rendezni, az pedig költséggel jár. De honnan vegye a pénzt? Marhát nem adhat el, földet sem; hát inkább — nem lesz keresztelő. — Nem lesz keresztelő? Mit mondanának az emberek? Milyen szégyen volna ez; talán el sem viselhetnék?! Hát meg kell mutatni a világnak, hogy nekünk is van; ha megtehette a szomszéd, megteesszük mi is; pénzünk ugyan nincsen, de csinálunk adósságot.

De nemcsak keresztelő; lakodalom, sőt még halotti tor is van az ember életében és mindegyik alkalomkor enni, inni kell, mulatni és költekezni; akár telik, akár nem! Mert különben mit mondana a világ?!

Igy van ez kicsinyben falun, de még rosszabbul, nagyban városban. A városi ember még jobban fél a világ ítéletétől, vagy mondjuk egész közönségesen, a világ szájától. Mi mindenre képes, csak hogy a külszint a nagy világ előtt megtarthassa! Lót-fut; dolgozik, keres éjjel nappal, csak hogy olyan cifra ruhában járhasson mint ez vagy az; csak hogy vacsorákat, mulatságokat rendezhessen, lehetőleg fényesebbeket mint egyik-másik ismerőse. Még hagyján, ha becsületes szorgoskodással teremti elő a szükséges pénzösszeget. De hányan nyulnak idegen vagyonhoz, hogy kérkedhessenek, hogy előkelően élhessenek? Ezer meg ezer ember maradhatott volna az erény és becsület útján, hogyha nem félt volna úgy attól a gondolattól, hogy mit is mondanának, ha ő nem élne előkelően, a mint mondják, társadalmilag. Félt a világ gonosz nyelvétől, és nem gondolt arra, hogy bűnös tette folytán az örök kárhozatnak esik áldozatául.

Nézzétek ott a főurat. Életének legnagyobb része azzal telik el, erejének javát abban meríti ki, hogy miképen tarthatná be pontosabban a társasági — nem

mondom társadalmi — muló, váltakozó törvényeit. Mert ha nem követné feltétlenül ezeket a divattól váltakozó törvényeket, mit is mondana a világ? Örülétség fokozódó izgatottság fogja el arra a gondolatra, hogy a „társaság“ esetleg megmosolyoghatja; a lelki ismeret furdalásainál nagyobb kint okoznak neki „méltóságos körének“ szánakozó arcai.

Megszámláltad e, kedves olvasóm, hogy hány-szor irányítottad tetteidet te is a világ izlése szerint, — bár áldozatok, megerőltetések árán is — csak azért, mert te is rabja vagy a gondolatnak: mit is mondanának? Tehát reszkettél a világ ítélete előtt.

De talán könnyebben mondhatnád — nem is kellene számlálnod — hogy hány-szor cselekedtél Jézus Krisztusnak evangéliuma, Istennek törvénye szerint? Hány-szor kérdezted: „Vajjon mit mondana Jézus Krisztus?“ Pedig azok nem muló, a divattal változó törvények. Nem izgatottsággal, aggodalommal párosult kesernyész, látszólagos örömmel, hanem édes, mennyei boldogságot, lelki nyugalmat, meglelégedést adnak.

De Krisztus senkiben sem él, a ki nem él a Krisztusban. Jézus nem törődik azzal, hogy mit mond a világ, ő a te Énedhez szól, egyéniségedhez, lelkedhez. De hogyan is férjen hozzád, ki a világ ítéletétől, a „mit mondanának“tól való félelmedben soha sem térsz magadba, sohasem számolsz el lelkiismeretednek? Ha azt akarjuk, hogy földi életünk előhírnöke legyen a mennyei boldogságnak; ha meg akarjuk találni a Krisztust, akkor nem a „mit mondana a világ“ legyen zászlónkra írva, hanem az őszinte, igaz megtérésnek szava: „Jó Mester! mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem?“ Ő pedig bizonyára meghallgatja szavunkat, nem megy el közönyösen mellettünk, végtelen nagy szeretetével felénk fordul, szólván hozzánk is mint az evangéliumbeli vakhoz: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?“

Vakok vagyunk mi is. A világ hiúsága, a kérkedés és hivalkodás, a külsőségeknek hajhászása elvakította szemünket. Nem gondoljuk meg, hogy ezek az oktalanságok örvény szélére juttatnak, nem vesszük észre, hogy boldogabb, meglelégedettebb az, ki családjá szűk körében tölti napjait távol a lelketlen világvásári zajától. Vakon rohanunk a bajba, a világhoz szabván életünket, mert egyre hajt, üz és kerget az a szerencsétlen gondolat, hogy ellenkező esetben „mit is mondanának?“!

Bár ébredne fel benünk is a vágy, hogy forduljunk Jézushoz, mint az evangéliumi vak, kiáltván Utána: „Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!“ Az evangélista feljegyzése szerint sokan megdorgálták a Jézus után kiáltzó embert; és bizonyára ma is lesznek emberek, kik megfeddenének, kicsufolnának, de azért csak kiáltunk, csak hívjuk a Krisztust: „Dávidnak fia, könyörülj rajtam!“

És ő elfelejti, hogy vakok voltunk és meg nem láttuk őt; elfelejti, hogy hiu kérdéssel hivalkodtunk és megvetettük őt; elfelejti, hogy a világ muló, hiába való törvényeire esküdtünk eddig és lábbal tiportuk örökké való evangéliumát; elfelejt mindent; mindent csak azt nem, hogy a porból felemeljen, mondván: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?“ És ha mi azt mondjuk, „Uram! azt, hogy az én szemem világa megjöjjön!“ akkor hallani fogjuk biztató, megváltó szavát: „Láss! a te hited tégedet megtartott!“

Paál Gusztáv.

Az ujságlapból.

*A kezemben egy ujságlapból,
Olvasgatom a hireket:
Egy szép színésznő a mult évben,
Százezer pengőt keresett.*

*Alább: Egy szegény néptanító,
Kioltotta az életét;
Mert nem tudta keresményéből,
Eltartani sok gyermekét.*

*

*Egy hires angolfajta lóért,
Fizettek egy félmilliót,
Pontosan fel volt írva róla,
Az apja, anyja, hogy ki volt.*

*Egy névtelen szegény kis árva,
Fagyott meg künn az utfelen,
Nem jutott neki egy pár garas,
Hogy meleg ruhája legyen.*

*

*. . . . Istenem, ki igazságos vagy,
Oh tartsd meg bennünk a hitet:
Hogy e fájó ellentéteket,
Valahogy kiegyenlited!*

G. Diószeghy Mór.

Isten ígéje.

Menyei hivatásunk.

Fillipibeliekhez 3. 20.

„Mert mi mind menyei polgárok vagyunk, honnét a megtartó Ur Jézus Krisztust is várjuk.“ Pál apostól a földről az ég felé irányítja tekintetünket. A földi alkotmány mulandóságnak, pusztulásnak van alá vetve, de a menyei polgárság jogait és köteles-

ségeit senki tőlünk el nem veheti. — A halál után lesz feltámadás.

Az elmúlt napok nyugtalansága után tehát gondoljunk Isten ígéjének csendes intésére. — Vessük tekintetünket e nyugtalan földről az örök élet mezejére, a hol csendes, magasztos, tiszta és állandó öröm virul. Isten az ő teremtő erejét, bölcsességét és szeretetét megmutatja majd az élet változásában és megdicsőülésében. — Miképen a földi kebelében a búzamatag átváltozik gazdag buzakalászszá, úgy alakul át a temető mélységében a mi földt lényünk menyei polgársággá. Hogyan történik az átváltozás? Ezt most még nem értjük. De majd egyszer megéljük a jövődö menyei dolgokat. És akkor a mi összes földi tudásunk csak gyermekálmoknak, gyermekbeszédnek fog feltűnni előttünk.

A gyermek örvend a tarka ruhának. Különösen akkor, ha új az öltözet. Az ember is örvend a földi, a testi életben, különösen a virágzó ifjkorban. Valóban a test nem egyéb, mint lelkünknek pompás ruhája. Ezért hálát is kell adnunk a teremtő Istennek.

De az ifjuság virágzásában gondold meg hogy menyei polgárság a te hivatásod. Erre kell készülnöd itt e földön is. — Ne bizakodj el ifju erődben. Ne mondd azt: Enyém a világ. — Gondold meg inkább azt: Enyém a sir. — Kevés idő mulva jó a halál, a mely erősebb mint te vagy. Mond inkább alázatos lélekkel: Oh mily muló az ember ereje, ma küzd mint az oroszán, tegnap óriásokkal harczolt és holnap már a temető ölében hajtja le fejét.

De várjuk az Úr Jézus Krisztust, a ki maga is feltámadás és az élet, nekünk is feltámadást és megdicsőülést fog hozni. Ez a menyei polgárnak szivós reménye, erős bizodalma.

A rózsabimbó elzárt kebelében benne van már a jövődöbeli kifejlett tökéletes rózsa. — Az utálatos hernyó burkolatában benne van a kifejlett pompás pillangó. — Ne zörgesd tehát nyugtalanul a te kínos rablánczodat, mert a láncz csörgéséből a jövődö szabadság dicsőséges éneke száll a magasságba.

Már a régi görög bölcsek, köztük Plátó is az mondá, hogy a test a léleknek börtöne, a melybe régi bűn miatt van bezárva. A keresztyén ember is látja azt, hogy miképpen van elzárva némely törékeny, gyenge, beteges emberi testben sok hatalmas lélek. — Hány öreg ember van, a ki meggyengült szervezettel várja a közelgő halált. A predikátor könyvében ezt leírja a biblia is. (Pred. 12. 3—6). „Eljönnek az évek, a melyek nekünk nem tetszenek, a mikor a házőrzői reszketnek, (a kezek) az erősek meghajolnak, (a térdek), tétlenül állnak a molnárok (a fogak), meghomályosodnak az ablakon kinézők (a szem nem lát).“ — Hány gyenge, beteges ember sóhajt az ő fájdalma közt a megszabadítás után.

Addig is, mig a Megváltó eljön, — viseld a te

terhedet alázattal és türelemmel és ne átkozd meg a sulyos igáért s bemehetsz az Urnak örömébe. — Nem csak pihenni fogsz ott, hanem sas szárnyakon emelkedsz fel a dicsőség legmagasabb légkörébe. — Nem csak aludni fogsz békességben, hanem fel fogsz ébredni megújulva, megerősedve. — A szomorúság tűzében tisztul meg a lélek, miként az arany, a mely az olvasztó tűzben kapja meg igazi fényét.

A ragyogó csillag az égen győzedelmesen emelkedik fel a mező hervadó fűszálai felett. — A lélek is így győzedelmeskedik majd, ha eljő a megváltás órája. Addig csak várjunk türelemmel.

Kedves barátom, jó barátom! Ha sétáidban eljutsz a temető kapujáig, ne riadj vissza a szomoru helytől. — Lépj be bizalommal, menj oda szívesen a sírkövekhez! Komoly mondásokat lehet a fejfákról leolvasni, de sok boldogító szó is van odairva.

A szomoru füzek és cziprusfák lombjai közül enyhe szellő fuvalmát érzed arczodon. — A feltámadás, az új élet, a megújulás mennyei szellőjét érzed majd homlokodon. — És ha elmész egy kedves, jó barát sírja mellett, ne borulj fájdalomba, mint a pogányok, akiknek nincs reménységük.

Remélj, higgy és bizzál a sírdomb mellett is. Jő az új tavasz, már közeledik a megváltás várva várt percze. — Addig ne csüggedj, hanem emeld fel a te fejedet a szomoru füzek és cziprusfák alatt is.

Király Béla.

Kegyesség útja

Menj tizenötödször is oda.

Egy lelkész, aki a Szentírás terjesztésében nagyban fáradozott egyszer megkinált egy urat a Bibliával, de az visszautasította. A fáradhatlan lelkész azonban nem lankadt el, hanem időközönként ismételte ajánlatát. Végre tizennegyedszer az illető úr türelmét vesztve arczúl ütötte a lelkészt, ki erre szótlánul távozott.

Rövid idő múlva meghallotta a lelkész, hogy az említett úr felesége sulyos beteg és midőn vele az utcán találkozott megszólította és nagy részvétellel tudakozódott neje hogyléte felől. Végül pedig megint csak megkinálta — a Bibliával. Ez alkalommal azonban nem utasította el, hanem a lelkész türelmétől és kitartásától legyőzve így kiáltott fel: „Oh milyen könyv lehet ez, ha Ön oly ernyedetlenül fárad terjesztésében!“

Haza vitte tehát, olvasgatta és megtalálta benne lelke üdvét és békéjét.

Vajha mi is ily fáradhatatlanok lennénk az Úr szolgálatában! Oh kedves olvasóm, ha netalán Cliffordnál volna az Úr szolgálatában és tizennegyedszer hiába fáradtál, menj tizenötödször is oda!

Apusta miéjt nem imátoztít?

A biblia tanítása szerint Isten sokszor a legkisebb és leggyengébb eszközök által valósítja céljait az ő országában. Kijut ebben a munkában a rész a gyermekeknek is. „A kicsinyek és csecsszopók által erősítetted meg a te hatalmadat“, — mondja a zsoltáriró (VIII. Zsolt.) „Egy kis gyermek örzi azokat“, — mondja Ezsaiás XI. rész) az Isten országáról szólva. Sokszor kis gyermekek által ébreszti fel a szülőket a lelki álomból.

Igy történt azzal a hatalmas emberrel is, kinek halála híret csak nemrég hozták a lapok.

Fisk amerikai generálisnak két kis gyermeke volt. Egy kis fia és egy kis leánya Nagyon szerették őket. Este, reggel imádkoztatták őket. Az apa a fiút, az anya a leányt. Egy este az apa a kis leányt imádkoztatta. „Jó Isztemem, áldd meg apusztát, anyusztát, testvéjemet, minden jó embejetet, mindnyájuntat“. Mikor elvégezte, gyermeki ártatlan kedvességgel feltekint a kis lány apjára és így szól: „Apusta miéjt nem imátoztít? Most apusztá tövettezik“.

Ez nagy kérdés volt, nem várt komoly kérdés, mely a generálist egészen szíven találta. Addig ő csak gyermekét imádkoztatta szokásból, de maga nem imádkozott. Ez a kérdés lett a keresztyén élet útján elindítója. Buzgó, komoly, tevékeny keresztyén lett, aki nejevel együtt sokat tett hazája, nemzete keresztyéné tételéért. Lelkesen közreműködtek ebben a munkában mind a ketten, a neje még ma is, ki a belmissziói nőegyleteknek ma is az elnöke s ki maga beszélt el a napokban az itt előadott történetet férje életéből.

Hát te szoktál-e imádkozni? Buzgón szívből, lélekből? Ha nem: „Miéjt nem imátozol“?

A szelid és csendes élet rothadatatlansága a nők ékszere, mely Isten előtt egyedül becsületes.

1. Pét. 3., 4.

E világon nyomoruságtok léssen, mondja Jézus, de bizzatok, én meggyőztem a világot.

Ján. 16., 33.

A te beszédedből ismerlek igaznak.

Mát. 12., 37.

Közel van az Úr a töredelmes szivekhez és a töredelmes lelküeket megtartja.

Zsolt. 34., 19.

Ez az a böjt, melyet én választottam, hogy a gonoszságnak köteleit eloldjad, hogy az éhezőknek megszegd a te kenyeredet és a szegény bujdosót bevidd a te házában, mikor mezitelen látsz, megruházd.

Ezs. 58., 6. 7.

Két magyar föltaláló Amerikában.

Mesébe illenék, ha nem volna igaz. Két debreczeni ifjú, Kovács Lajos és testvére Mihály, mindketten gépészek, itthon sehogy sem boldogultak. Csak oly egyszerű gépészek voltak, a kiket a vasútnál, gépházakban kiegészítőül alkalmaznak sovány napidij mellett. Sovány keresetök mellett fölkapik az álluk. Így is jártak. Apjuk, aki egyszerű polgári biztos, nem segíthette őket. Ők pedig hatalmas pártfogókra nem

Franciskónak vették útjokat, a mi körülbelül tizezer kilométert tesz ki. Ez az út személyenként rendes körülmények között 1040 koronába került volna. A szegény fiúk azonban szívós kitartással, amerikaihoz illő furfanggal eszelték ki, hogy e roppant messze utjuk alig alig került többbe 30 dollárnál.

Két év sem zajlott le azóta s ma már a két Kovács fiú tekintélyes állást foglal el Amerika iparvilágában. Ezt a sikert két életre való találmányuknak köszönhetik, melynek elsejéhez következő módon jutott

is számíthattak. Még a vasútnál sem számíthattak előnyös alkalmazásra. Éhen álmodoztak a dicsőségről, de nem repült szájokba a galamb. Akkor hát gondoltak egyet. Majd ők repülnek a galamb után s maguknak és a magyar névnek is szereznek dicsőséget. A gondolatot csakhamar követte a tett. Közébe veszik Amerika térképét. Vaktában világgá indultak keresni azt az aranymadarat, melyet tizezer közül csak egy foghat meg úgy, hogy meg is koppaszthassa. Egy ideig nehezen tengették magukat New-Yorkban valami műhelyben, mikor végre kedvezőbbre fordulni látszott sorsuk.

Mihály csakugyan kapott alkalmazást egy pékműhelyben, Lajos pedig egy magyar származású kaszagyárosnál. Mihály azonban sehogysem találta magát otthon a pékműhelyben s ötödnapi egy vasgyárba került.

Két hét múlva aztán Lajos bejutott a Pacific-vasutműhelybe 3 dollár s 50 cent napi bér mellett. Most már csakugyan mosolygott reá a szerencse Jobb lakást és zongorát bérelt. Játéka gyakran csalta ablaka alá a nagyközönséget s csakhamar megsaporodtak ismerősei s barátai. Jobb nap virradt föl reájok. Öt dollár volt a zsebökben, mikor New-Yorkból San-

Kovács Lajos: egy kereskedésben ruhát vásárolván, beszédbe bocsátkozott a főnökkel, a ki fölemlítette előtte, hogy ő szabadalmat váltott olyan csákányra, melynek feje kicserélhető s csavar segítségével ujra más alakú hegygyel szerelhető föl. Szabadalmáért 60,000 dollárt ígértek, de nem állott rá az alkura, hanem egy gyárossal lépett egyességre oly kikötéssel, hogy az köteles naponta ezer darab csákányt készíteni s neki 15 éven át minden darab után öt cent utjalékot adni.

E pillanatban egy eszme villant meg Lajos agyában, mely már régóta ott lappangott. Kérdezte csak úgy odavetve a kereskedőtől: mit szólna olyan találmányhoz, a mely csavar és rúgó nélkül fölszerelhető s többféle csákánynyá átalakítható habár csak egy darabból áll. A kereskedő kételkedve rázta fejét s azt jegyezte meg; ha ez a terv sikerülne, százezreket érne meg s a munkások áldhatnák a feltalálót, mert jelentékenyen könnyítne terhükön, a mennyiben nem kellene hátukon cizirelni annyi sokféle csákányt.

Lajosnak nem volt nyugta, közölte tervét öccsével. Éjjel-nappal azon törte a fejét. Lerajzolta az új rendszerű csákányt s meg is mutatta öccsének. Az első kísérlet nem vált be. Több kísérletezés után

aczélból készített egy másikat. Ez már pompásan sikerült. A szabadalmat megszerezte s ma már a „Kovács adjustable pick“ részvénytársaság két millió dollár alaptőkével nagyban gyártja ez új rendszerű csákányt. A gyár intézője (manager) maga a feltaláló Kovács Lajos, öccse Mihály pedig az igazgatói állást foglalja el. Ez a csákány mesterséges rugó s csavar nélkül ötféleképen szerelhető föl s mint fejsze, mint ácsbalta, kalapács, reszelő könnyen s egyaránt használhatja a bányász az ács, hid és utépitő munkás. Amerikában nagybecsülik ez új találmányt.

De talán ennél még szerencsésebb második találmánya: a szabadon forgó vasuti kerék. (Free running wheel). A sínparók görbületén a mostani vasuti kerekek a feszítés és dörzsölés folytán hamar elkopnak, megromolnak, s a folytonos javítás, kicserélés az üzem költségét tetemesen növeli. A dörzsölés folytán okozott rongálást és kopást a tengelyre alkalmazott kettős korong, melyet Kovács talált föl, teljesen kiküszöböli. Erre is megnyerte a szabadalmat s ugyancsak két millió dollár alaptőkével részvénytársaságot alapít „Kovács műszaki társaság“ (Kovács Engineering Company) czim alatt. Ezt a találmányt is diadallal üdvözölték a szakemberek.

Képünk a két feltalálót azon jelenetben mutatja be, a mint a csákányt összeállítják. Szerezzenek új hazájukban a magyar névnek dicsőségét.

Mária Magdaléna.

Irta: Tróznér Lajos.

II.

Hogy Mária hol és minő körülmények között lett egészségessé, nincs feljegyezve János csodatételei között. Midőn legelőször előfordul a bibliában, már egészséges és szolgál Jézusnak a többi asszonyokkal s kedves kötelességet teljesít vele szemben. Hogy azelőtt szándékosan kereste-e fel Jézust, vagy pedig az Ur valamely utazása alkalmával csak véletlenül találkozott vele Jézus, az sem bizonyos. Magunk előtt képzeljük azonban, a mint ott áll e szerencsétlen nő Jézus előtt felborzadt hajjal, vadul örvengő szemekkel, torzult vonásokkal, látjuk mint hagyja el életerejét, s esik össze elalélt teste, látjuk, mint húzódik félre tőle az összegyűlt tömeg. De ott van a Megszabadító, a szerencsétlenek vigasztalója, a testi és lelki betegek gyógyítója, orvosa, ki azonnal hozza lép, szeliden megfogja kezét s szavára Mária megszabadul a betegségtől és a gonosz szellem futva menekül az isteni szellem elől. A régi Mária meghalt s az új feltámadott. És a mint ott áll Mária az első öntudatos nézése Jézusra esik, az első értelmes gondolata Jézuson csüng s az ő ajkairól hallja először azon vigasztaló hangokat, a minőket eddig nem hallott, látja arczán a biztató voná-

sokat, olvassa szemeiből a bátorító tekintetet, minőt eddig senkinél s a körülállóknál legkevésbé látott. E hangok kedvesebbek voltak előtte a hárfa zengésénél, a czithera pengésénél s oly annyira vágyodott egész életén utánnok, hogy ha nem hallhatta, fájdalom fogta el szívét s ha nem láthatta a mennyei vonásokat, szenvedett miatta. Nem is hagyta el ezért többé Jézust. Követé őt Galileán keresztül, elkísérte Jeruzsálembe és szolgált neki Johannával a Herodes sáfárjának feleségével, Zsuzsánnával s a többi asszonyokkal. Ettől kezdve új világ tárult fel előtte, a társadalom, melyből ki volt taszítva megnyitott számára. Most érezte csak igazán, hogy mi a részvét, szájalom és könyörület, melyek visszaadták őt az életnek.

Ezért részint a vele történt csodálatos események határozata alatt, részint a Jézus tanításai következtében szíve hasonló érzelmre gerjedt, együtt örvendezett az örvendezőkkel és sirt a sirókkal s részt vett mindenütt, hol tehetsége és alkalmá nyílt a szegények és szerencsétlenek felsegítésében, vigasztalásában. Általában nem csak Máriának, hanem minden nőnek a keresztyénség adta meg a társadalomban az őt megillető helyet, mert a keresztyénség szabadította fel azon lealázó helyzetből, melyben a Krisztus előtti társadalomban volt. Jézus tanításai ugyanis új fel fogást és elveket vittek be a társadalomba, megváltoztatták a viszonyt, mely eddig a férfi és a nő között volt: „Ketten alkotnak egy testet“ mondja Pál apostól. Különösen nagy érdeme a keresztyénségnek, hogy életet vitt be a társadalomba s megnyitotta a nő előtt a jótékonyág különböző utait. És ez a szellemi ujjáalakítás nem magára jött mint egy járuléka a keresztyén vallásnak hanem úgy mint vallás sajátja, törvénye.

Ha ezen korbéli legmiveltebb két nemzet, a görög és római társadalmi viszonyaira rövid pillantást vetünk, minő elszomorító kép tárul elénk. A görög nemzet, mely tanítója, mestere volt az akkori világ népeinek s a mely szelleme erejével s izlése finomságával vezette az akkori népeket s nem egy tekintetben a művészet terén ma is utólérhetetlen, csak szükséges rosznak nézte a nőt. A görög lyrikusok megéneklék az olympusi játékot s azok győzteseit, de a ki előtt maga a győztes is megszokott hódolni: a nőt nem ismerik. Aristoteles, a legnagyobb görög bölcsész Politikájában szászféle okot sorol fel, melyek által a férfiak erősek, az államok nagygyá lesznek, vagy elenyésznek, de az élet egyik leghatalmasabb tényezőjéről, a nőről mit sem tud, sőt ő maga mondja: „Mindkettő, az asszony és a rabszolga; lehetne jó, mégis ezek közül az egyik kevésbé jó, a másik teljesen rosz.“ Athén remek művésztü női szobrokkal ékesíté templomait és piaczeit, mégis ezen merész mondást kockáztatja meg: „Aki közülünk a nőt tiszteli és becsüli annak bujának kell lennie.“

(Vége köv.)

Egyháztársadalmi élet.

Az érkvási kisdéd gyülekezet febr. 4 én vallásos estélyt tartott, a melyen megjelentek az egyház tagjai majdnem teljes számmal. A műsor a LXV-ik zsoltár eléneklésével kezdődött. Gyermek imát mondott Diószeghy Anna V-ik el. oszt. növendék. „Isten fizesse meg“ című költeményt Pető J.-tól, szavalta Madáchy Erzsike. Egy vallás-erkölcsi tartalommal bíró elmélkedést olvasott fel Mátéfi János állami tanító és ref. énekvezér „Farsangon“ címmel. „A második asszony“ című költeményt Györy Vilmostól, szavalta Diószeghy Erzsike. Utánna felolvasott Diószeghy Mór lelkész „Élet a családban“ címmel. „Ima a hazáért“ irta Pósa L., szavalta Bereczky Ferencz VI-ik el. oszt. növendék. Bezárta az estélyt a XXIII-ik zsoltár eléneklése.

Gidófalva folyó hó 22 én estve tartotta Gidófalva egyházközség nagyszámban megjelent lakóssága, nagy érdeklődéssel, második vallásos estélyét a helybeli dalkör és tanító-testület közreműködésével, az állami iskola helyiségében, mely minden pontjában méltó volt nevéhez és minden pontja elérte azt a célt, melyet az estély komolysága legszigorubbán meg követel.

Az estély első pontját a helybeli dalkör töltötte be, egy szép alkalmi imát adva elő, mindnyájunk épületére,

A dalkör énekének elhangzása után tiszt. Jakab József helybeli lelkész ur megható s mindnyájunkat magával ragadó alkalmi imája következett, mely a helynél és az ima egyszerű s szívhez szóló meghatottságánál fogva, igazán, a képzeletben előnkbe hozta azon régi időt, melyben az első keresztyén egyházak alakultak s isteni tiszteletek kezdődtek valódi egyszerűségükben.

A következő pontokat Bideskuthy Ilonka helybeli áll. tanítónő és Vitályos Vilma óvónő szavalata, Csulak Gizella és Rákosy Margit k. a. kettős éneke, Orbán László helybeli áll. tanító alkalmi felolvasása s közbe-közbe a dalkör öszhangzatos éneke egészítette ki. Rendre és külön-külön nem méltathatom, de igazán mondhatom, hogy minden pontja megfelelt azon célnak, melyet a vallásos estély maga elé kitűzhet. Mindnyájan azon örvendetes és jóleső érzéssel távoztunk, vajha lennének minden egyházközségünkben olyan lelkesedni tudó tagok, kik segítenének, illetve segédkezet nyujtanának egyházi vezéreinknek megalkotni Istennek földi országát. *(Egy egyházttag.)*

M. N.-Zsomboron a harmadik vallásos estélyt febr. 24 én az iskolás gyermekek közreműködésével rendezték a következő műsorral: 1. Ének, IV. dicséret. Énekelték az iskolás gyermekek. 2. Legszebb napom. Irtá: H. Szántó István. Szavalta Érsek Ágnes III. oszt. 3. Alkalmi beszéd. Tartotta: Pataky Gyula lelkész ur. 4. Ének. „Alleluja.“ Énekelték az iskolás gyermekek.

5. Hit, reménység, szeretet Irtá: Földes György. Szavalta: Szőcs Ágnes II. oszt. 6. Isten beszéde. Irtá: Tóth István. Szavalta: Báthori Erzsike III. oszt. 7. Uram Jézus. Irtá: Lévy József. Szavalta: Fábrián Kati IV. oszt. 8. Ének. Ima. Énekelték az iskolás gyermekek. 9. Jézus Nainban. Irtá: Munkácsi Eleonora. Szavalta: Veress Zsiga V. oszt. 10. Panaszkodtak. Irtá: Méra István. Szavalta: Lázár János VI. oszt. 11. Az ifjú imája. Irtá: Fülel Sz. Lajos. Szavalta: Bartha Sándor VI. oszt. 12. Ének. CXXXVIII zsoltár. Énekelték az iskolás gyermekek. A torony-alapjára persely volt kitéve és ez uttal 1 korona 10 fillér gyűlt össze.

Felkérjük olvasóinkat, hogy minél szélesebb körben terjesszék a „Vasárnapot“

Hirek.

— **Bibliai olvasó kalauz** *A keresztyén élet termőfa.* Gyümölcsöt kell teremnie. Ján. 15, 14—21. Gyümölcsöiről ismerik meg. Lukács 6, 43—45. A megigazulás gyümölcsei. Fil. 1, 1—11. A lélek gyümölcsei. Gal. 5, 22—26. Idején terem gyümölcsöt. Zsolt. 1, 1—3. Folyton terem. Jerem. 17, 7—8. Az igaz virágzik, mint a pálmafa. 9. Zsolt.

— **A marosvásárhelyi várbeli nagytemplom veszedelme.** Az idő vasfoga mindent megőröl. Ez a mondás alkalmazható a marosvásárhelyi várbeli nagy templomra is, a melynek a XIV-ik században épült részén, az utóbbi időben oly repedések mutatkoztak, hogy azok következtében, a szép nagy templomot a használattól egy időre el kellett vonni. Az egyházközség az illetékes egyházi hatóságnak jelentést tévén, azonnal az országos műemlék fentartó bizottsághoz fordult, a melynek elnöksége ma értesítette az egyházközség ügyvezető lelkészét, hogy műépítészét Szehtló mérnököt, a szükséges szakértői szemle megejtésére kiküldte, aki az említett egyházközségben e hó 6-án fog megjelenni.

— **Vissza, nem fogadom el.** Ily című cikket olvasunk egyik igen derék és építő irányban szerkesztett unitárius egyházi lapban, a melynek veleje az, hogy a szerkesztőség számon kéri azon lelkészek egyháztársadalmi munkáit s a közügyek iránti érdeklődését, akik az említett lapot a fenti megjegyzéssel utasítják vissza. Minket az a dolog közelebbről nem érdekelt ugyan, de megdöbbenett az a közöny és és nemtörődömség, a melylyel a rosz példát unitárius atyáinkfiainál épen azok mutatják, akik legelső sorban érdekelve vannak: lelkészek, tanítók s akik az egyházas élet áldásait legközvetlenebbül élvezhetik. Ez intelem szolgáljon tanulsággul a mi hitünk cselédei előtt is.

— **Gyászhir.** Egy jó ember, az Úrnak buzgó szolgálója hunyt el legközelebbről Désen: *Budai Elek*, a dési ev. ref. elemi fiúiskola igazgatója, a k. e. é. k. tul., Szolnok-Doboka vármegye törvényhatósági bizottságának és Dési r. t. vá. os. képviselőtestületének, ezen kívül számos helyi és közérdekű intézmények tagja. Halála folyó évi február hó 25-én reggeli fél 9 órakor, alig pár napi súlyos szenvedés után, áldásos életének

56-ik évében következett be. Temetése 27-én történt meg, a részvét impozáns megnyilatkozása mellett. Életének, munkásságának hű kifejezője szomorú jelentése, a melylyel valljuk mi is hogy: Szomorú elhunytán fájó keservvel ontjuk könnyeinket! Gyászuinkban osztozik e város társadalmának minden tényezője, mert hiszen az ő élete itt mindnyájunké volt. Szívének, szeretetének melegét mindnyájan éreztük. Halálát kiterjedt rokonságán kívül, az egyházközség annak presbiteriuma, iskolaszék, tanítói kara gyászolja.

— **Kitüntetés.** A m. kir. földmivélségi miniszter szép kitüntetésben részesítette Kiss Márton mezőszabédi lakost, amennyiben neki sok éven át teljesített hűséges szolgálatai elismeréseképpen kitüntető oklevelet és 100 korona pénzjutalmat adományozott. Kiss Márton 30 éven keresztül szolgálta becsülettel, tisztességgel a mezőszabédi unitárius egyházközséget, egyideig mint az eklézsia erdőpásztora, majd mint harangozója. Kitüntetése azért is jóleső érzést kelt bennünk, mert az nemcsak egy egyszerű szegény embert ért, hanem egyúttal egyházi alkalmazottat is, ki bár szerény körben, de mint a kitüntetés is mutatja, szorgalommal, hűséggel és dicséretes kitartással szolgálta egyházát, munkálta annak javát. Legyen a kitüntetés követésre buzdító példa mindazoknak, kik a sors mostohasága miatt mint munkások vagy cselédek keresik kenyerüket. Tudják meg e kitüntetésből, hogy a szorgalmas igyekezetet, hűséget, becsületes munkát nemcsak a gazda látja és méltányolja, hanem látják és elismerik azt a felsőbb hatóságok is. Az elismerő oklevelet és jutalmat megfelelő ünnepség keretében a székelyföldi miniszteri kirendeltség egy tisztviselője fogja a kitüntetettnek átadni, amint a kirendeltséget illeti a köszönet, hogy Kiss Mártont illetékes helyen kitüntetésre ajánlotta.

— **A gazdasági felolvasásokról.** Egyik marosvásárhelyi napilapban olvassuk, hogy a székelyföldi kirendeltség a télen gazdasági előadásokat tartott az általa alakított falusi gazdakörök közönségének. Nem csodáljuk, sőt éppen természetesnek és érthetőnek találjuk, hogy a kirendeltség, ha nem is kizárólag, de főképpen és elsősorban azon községeket keresi fel a szakelőadások tartása céljából, melyekben gazdakör van, melyekben tehát van már egy bizonyos társadalmi szerv, melynek keretében a gazdák összejöhetnek, ügyeiket megbeszélhetik s melylyel a kirendeltség is közvetlenül érintkezhetik s mely már előre is biztosítéka annak, hogy az ott hirdetett gazdasági előadásnak közönsége s ebből folyólag megfelelő eredménye is lesz. Tudomásunk szerint Maros-Torda megyében eddig csak 9 gazdakör alakult, míg benn Háromszékben rövid 2 év alatt 21, Udvarhelyben éppen 69 ilyen egyesület áll fenn és működik.

Nemcsak a gazdasági ismeretek fejlesztése okából, de egyébként is nagyon helyesnek tartanók, ha lelkész atyánkfiai erősen kezükbe vennék ezt a dolgot s igyekeznének odahatni, hogy minden egyes községben ily szervezetek létesüljenek. Nem célunk ezúttal az ily egyesületek gazdasági hasznát fejtegetni, be fogja látni mindenki, hogy a szervezkedés, egyesülés mint minden más téren, úgy itt is meghozza gyümölcsseit. Csak felhívjuk lelkésztársaink figyelmét arra, hogy az ily egyesületek legalkalmasabbak arra is, hogy a népet a kocsmázástól visszatartsák s neki oly szórakozást nyújtsanak, mely nemcsak megfelelő szellemi igényeinek, de az igényeket fejleszteni, ki-

terjeszteni is fogja. Indítsanak lelkészatyánkfiai mindenütt mozgalmat ez irányban, álljanak annak élére, ha irányításra van szükségük, forduljanak a székelyföldi miniszteri kirendeltséghez, hol készséggel megadják az utbaigazítást, alapszabály mintát is bocsátanak rendelkezésre, sőt a megalakulás formaságainak elvégzésére szakértő tisztviselőt is küldenek ki. Legutóbb, mint halljuk, Székes községben alakult gazdakör, hol szintén derék lelkész atyánkfia vette kezébe s vitte eredményre a dolgot. A megalakuló gyűlés f. hó 4-én, vasárnap délután 3 órára van kitűzve, mely időre a formai megalakítás végett a kirendeltség egy tisztviselője ott meg fog jelenni.

— **A magyarországi protestáns egyházak Bocskay-ünnepségei Hajduböszörményben.** Ritka, csak nem elvétett alkalom az, hogy a magyarországi protestáns egyházak a maguk szellemi erejük egész impozáns hatásával lépjenek a nagy világ elé. Az idén, Isten segedelmével meg fog az történi H.-Böszörményben, hol egykori nagy fejedelmünk, hitünk s nemzeti szabadságunk hősi védőjének szentel ünnepet a magyar protestáns egyház, mire vonatkozólag az alábbi hirt közöljük. A Protestáns Irodalmi Társaság titkára, Szöcs Farkas teológiai tanár Budapestről, a tiszántuli ev. ref. egyházkerületi értekezlet titkára, Erdős József dr. debreczeni teológiai tanár, továbbá Dicsőfi József debreczeni lelkész, egyházkerületi főjegyző, az értekezlet választmányi tagja, a hajdumegyei Bocskay-szoborbizottság képviselőjében pedig Wessprémy Zoltán alispánhelyettes és Czeglédi Mihály tb. ügyész február 24-én értekezletre gyűltek össze Hajduböszörményben, hogy megtárgyalják és tervezzék azon ünnepségeket, melyek ez év őszén Hajduböszörményben egy időben folynak le; nevezetesen: A Bocskay-szobor leleplezés, a tiszántuli egyházkerületi értekezlet és a Protestáns Irodalmi Társaság ülése. A hajduböszörményi helyi bizottság tagjai is megjelentek ezen a tanácskozáson Balthazar Dezső esperes és Somossy Béla polgármester meghívására és közös elnöklése mellett. —

A tanácskozáson a következőket állapították meg: Szeptember 29-én este alakuló gyűlése, úgy az egyházkerületi értekezletnek, mint a protestáns irodalmi társaságnak szeptember 30-án reggeli ünnepi istentisztelet a Kossuth-téri (rég) templomban, ahol az imát tartja egy e célra felkérendő ág. ev. lelkész, a prédikációt tartja a már felkért Dicsőfi József debreczeni lelkész egyházkerületi főjegyző. Azt követőleg Hajdu vármegyének Hajduböszörményben tartandó alkalmi közgyűlése után jön a Bocskay-szobor leleplezése, melyhez az ünnepi szónokokat a vármegye kéri fel. 30-án délután belmissió ülés. Október 1-ső napján a Protestáns Irodalmi Társaság és az egyházkerületi értekezlet együttes ülést tartanak a Kálvintéri (új) templomban; megnyitja azt a Protestáns Irodalmi Társaság elnöke, alkalmi előadást tart Balogh Ferencz debreczeni teológiai tanár Bocskaynak, mint vallási szabadsághősnek, Körössy Kálmán dr. Bocskaynak, a politikai szabadsághősnek nagy multjáról; az ülést bezárja az egyházkerület elnöke. E hirt

azzal közöljük, kedves olvasóinkkal, hogy jó előre és idején foglalkozzanak azzal a gondolattal, minél számosabban, hogy erdélyi egyházkerületünk, e régi fejedelmi egyház, a maga nagy erejének megfelelő számban vegyen részt a magasztos ünnepeken. Ha a honi pápás egyház hívei katolikus nagygyűléseikre ezrével seregeltetik össze hiveiket, pusztán felekezeti érdekeik és összetartózásuknak a világ előtti bizonyítására: mi ne lennénk erre képesek? Fel is kérjük egyházkerületünk Értekezleti elnökségét, hogy e czélból megindítandó mozgalom, szervezésére a kezdő lépéseket tegye. Ügybuzgó fáradozása, bizonyára, nem fog kárba menni.

— **Nem nekünk való** ez a könyv, — mondá legközelebb egyik róm. katolikus pap egy biblia árusító atyánkfianak a Bibliára mutatva — hanem a reformátusoknak. Én meg — mond a biblia-árus — azt tartom, hogy a római katolikusoknak inkább való, mint a reformátusoknak, mert a reformátusok valami isteni ígét csak hallanak a templomban, de a római katolikusok nagyon keveset, vagy semmit.

Hirek az országból.

— **Miniszterek Bécsben.** Fehérváry Géza báró, a héten több ízben járt Bécsben, s mint hírlík egyik utjában vele volt Gróf Tisza István is.

— **Új választások kiírása.** Több fővárosi lap azt a hírt közli, hogy az új választásokat április havára tűzik ki, s hogy báró Fehérváry Gézának ily irányu előterjesztéséhez Ő felsége hozzájárult.

— **A kormánybiztosok.** Debreczen város és Hajdu vármegye kormánybiztosává Naszódy István táblabíró neveztetett ki. Hír szerint Kolozsvár kormánybiztosa Gróf Csáky visszavonul a miniszteriumba, mivel Szvatsina polgármester felelősséget vállalt a rend fenntartásért.

— **Felmentett főispán.** Csikmegye főispánját Szentkereszthy Pál bárót a király saját kérelmre állásától fölmentette.

— **A hírlapok elárúsítása.** A belügyminiszter eltiltotta a hírlapok utcai árusítását s pedig tekintet nélkül arra, hogy politikai vagy társadalmi irányu lapról van szó. Minket mivel lapunkat amugy sem terjesztjük a rikkanások utján, nem érint e rendelkezés, de vannak más hasonírányu s tisztán társadalmi lapok, a kiket a politikai tekintetből kiadott rendelet súlyosan érint.

— **Hivatalos sztrájk.** Pestvármegye székházában az összes hivatalnokok sztrájkolnak, s egyetlen hivatalnok sem megy hivatalba. Rudnay királyi biztos megítette a lépéseket a békés megoldás iránt, mert a váratlan sztrájk nagy fölfordulást idézett elő a vármegye közigazgatásban.

Székely ember bajai.

Beszélgetés Bisziok Gyurival.

— Irta: Csulak Lajos. —

Gyurit ott kaptam a kórházban; fájtak a szemei neki is, mint a miénk. A találkozásunk sem volt véletlen; mert én hivattam s ő úgy jelent meg. Persze apró bevásárlások váltak szükségessé s más küldöncz nem lévén a szobatársak őt hozták javaslatba. Nagyon becsületes ember — mondták — nyugodtan rábizhatok akármit

Igy találkoztunk.

Gyuri meg is jelent, el is nyerte a megbízásokat. Hanem nekem mindjárt megtetszett a jámbor képével, a nagy kecsulájával, a két lompos bocskorával, a kurta zekéjével s a nagy fekete okuláréjával. Ez utóbbi igaz, rettentő disszonansul akkompanyirozott a paraszt mivoltához. Mert furcsa uri passziójuk is van ezeknek a szemüveg-féléknek: a mennyire emelik az uri hetykeséget kabátos emberek orrán, éppen olyan neveltségesse teszik a szegény parasztot. Hasonlított Gyuri vele, mint — bocsánat a hasonlatért — emlékszem fiatal ember koromban, egyszer, valaki jukxból pápaszemmel meg czilinderrel dekorálta volt a vízfordó szamarát.

De meglehet, hogy ezt Gyuri nem is vette észre. Onnan gondolom, hogy meglehet, mert I. nem volt hozza érzéke, II. mert a többiek is csak mind úgy jártunk s III., mert igen nagy lelki nyugalommal viselte.

— Hát mi' csináljak én instálom teéns ur. — mondotta Gyuri — az ember muszáj, hogy türje a hasznáért, kinek felesége s gyermeke van.

— Igaz a Gyuri! — helyezkedem én is a maga álláspontjára. Aztán mi baja a szemének voltaképpen? — kérdeztük.

— E biz instálom trákma.

— Trachoma Gyuri, trachoma! — S mivel kurálják?

— Ezt bizony istálom, tudja a fekete fene, de akármitéle, elég rosz. Tám úgy mondja vala a nagycsás doktor ur, hogy lábbiz.

— Lápisz a Gyuri! Csipi ugy-e?

— Eleget csipi.

— Hova való maga igazság szerint Gyuri?

Az én Gyurimban erre felébredt a székely egyenes lelkűség. Aztán megmagyarázta hová való úgy, hogy az első kérdésre azt felelte: Éen biz elég megszünett! — A másodikra már ő kérdezett: Tudja-e az Úr merre fekszik Szentgyörgy? — Nó oda még egy óra. Végre a harmadik kérdésre adta meg magát, hogy oltszemi, mikor odahaza van.

— Gyermekei vannak?

— Nekem aztán van, felelte Gyuri s büszkén

feszítette a mellét. Nekem feleségem s olyan négy gyermekem, hogy nem adnám a császár birtokáért.

— Éljen! Fiúk vagy leányok?

— Fiú és leány es! A nagyobbik fiucska, Gyurikának hívják, de fain gyermek. Csak két télen adtam fel az iskolába, de azért ecczeribe felvet, akár milyen számot. Irása olyan vagyon mint a tiszta szemenszedett gyöngy, olvasni pedig úgy olvas, mint a víz folyás. Nálunk osztán jó eskola vagyon, teéns úr, hogy az áldott Isten hagyja meg a két szeme világát, a ki kitalálta is. — A második leányka — füzte tovább Gyuri. (De akkor már, mintha egy kicsikét esett volna az elébbi önéretéből! Mintha az ő homlokára is oda futott volna abból a bús aggodalomból valami, melyet kisebb-nagyobb mértékben magán visel minden leányos apa) Hová a csudába is lehessen eltrafikálni a mai világba a leány gyermeket? A harmadik esmént leányka — de aztán ezekről nem is beszélt tovább; a helyett ismét szép simára derült az arcza. Látszott, hogy megint olyan pontra ér, mely megnyugtat, kibékít. Valóban: — A nagyedik osztán esmént fiu, teéns, mondta: Gyuri, Jánoskának hívják. De aj! Fain hunczut kicsi kutya legényke. Tudja teéns, az akkorácska csak mint a két kujakom, de azért a nagyobbik nem mer véle megküzdeni, mert az úgy csapja a földhöz, hogy. Minden áldott este kijön előmbe a faluvégére, és én lekuporodom hezzá, ő felmászik a nyakamra s aztán többet le nem tudom vetni hazáig.

— Ügyes gyermek lehet nó! — Hát a felesége látogatta meg Gyuri?

— Nem biza, felelt Gyuri szomorán s ekkor már valami igaz lelki bánat kukucsált ki a két szemén.

— Nem jöhet istálom teéns ur, mert beteg. A minap otthon jártam; öröltem nekik kenyérre valót, pujszkának valót: hoztam vagy három csokla fát az erdőről, s volt egy akkorácska disznyóm, mint egy kaptán-féreg: azt megöltem, hogy legyen mit egyenek. Hát mit csináljak teéns ur! — muszáj, hogy gondoskodjam róluk.

— Igaza van Gyuri, — helyeseltük mind. Kinek családja van, muszáj, hogy gondoskodják róla. Aztán voltaképpen mi baja az asszonynak?

— Tudja az Isten teéns ur! Mind csak úgy van rég. A hátát fájtassa szakadatlan. Már nem tudom, mert levelet es küldtem haza, ha jobban lenne, de nem jött még vissza semmi irás.

— Baj biz a Gyuri! Elég nagy baj! Maga különben gazda ember ugy-e?

— Nem vagyok biz én, teéns ur; mért mondjam, mert én pásztor ember vagyok. A disznyókkal járok. Csak úgy keresem a kenyerem ne! Az Isten tudja.

— Nincs semmije?

— Vaj van: az ország útai mind az enyém, azon

fel s ezen le. Járhatok rajtik. Szegény embernek, tudja-e teéns ur, a két tenyere a vagyona. A mit ma keresünk azt holnap megesszük. De én azt nem bánám! — Nem búsulnék, csak a Mindenható ő szent főssége azt a fehérnépet adná jobban.

(Vége köv.)

Szerkesztői üzenet.

Balogh S. ev. ref. lelkész M.-Bodon. Ez uton is értesítjük, hogy a lapot mindig pontosan küldöttük, küldjük most is 5 példányban; lehet azonban, hogy a postán tulbuzgalomból Budapestre irányították miután Sándor Jánosné ő méltága ott tartózkodik. — Most pontosan kapják-e? Sziveskedjék ott is utánna nézni.

Nt. D. Gy. esperes. Gyalu. A szives elismerést köszönjük, Azon leszünk, hogy mindenképpen kiérdemeljük az egyházkerület támogatását. A felvetett kérdés nagyon megfontolandó s ezért közlegő közgyűlésünkön meg fogjuk beszélni a dolgot.

G. D. M. Érkává. Hozzánk intézett levelét a posta tévedésből, egy másik szerkesztőségbe vitte s mi csak későn kaptuk. Buzgó támogatását kollegiális szeretettel kérjük.

S Zs.-né urnő Kőrösbánya. Jóindulatu érdeklődését köszönjük. Kérjük forduljon bizalommal bármely ügyben hozzánk, mert a lehetőleg legjobban fogunk eljárni, a mint panaszos szavaira most is tettük. Előfizetése rendben van.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzálog kölcsönöket nyujt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönöket 300 koronától** kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében **10—65 évig terjedő időre 4 $\frac{1}{2}$ % alap kamattal.** Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban rendszeren 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámítói 6 hónapi lejáratiig terjedő bel- és külföldi váitokat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Előleget ad értékpapirokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyujt betáblázásra és más birtosítókra.

Vásárol és elad értékpapirokat külföldi pénzeket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapirokat; teljesít tőzsdei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveleket bel- és külföldre.

Képviseli a legrégibb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tűz, üveg és jégkár, valamint betörés elleni, végre élet- és baleset elleni biztosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁRNTAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: Tóthfalusi József ref. lelkész és Paál Gusztáv ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést észszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, irakönyvek egyszerű és pompás díszkötésben, ifjúsági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legragyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csirces díszben csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 fűrcm fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, íratós papír, irónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Földi megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡

MAROS-VÁSÁRHELY SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.